

N:o 43.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter urmakeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i Lidingö socken; gifven Stockholms slott den 3 november 1906.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till danaarf efter urmakeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i Lidingö socken må efterskänkas till förmån för Anderssons änka Amalia Christina Andersson, född Gustafsson.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom,
enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF.

Carl Swartz.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stöckholms slott den 3
november 1906.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Statsråden: TINGSTEN,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
DYRSSEN,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
JUHLIN,
SWARTZ.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Swartz anförde slutligen:
Urmakeriarbetaren Johan Edvard Andersson från Bosö i Lidingö socken afled den 6 januari 1904.

Instrumentet öfver den efter honom den 26 april samma år för-
rättade bouppteckning utvisar, att han såsom enda stärbhusdelägare
efterlämnat änkan Amalia Christina Andersson, född Gustafsson, och
att boets behållning antecknats utgöra 967 kronor 69 öre, hvarförutom
inom linjen såsom änkan enskildt tillhörig upptagits från fasta egen-
domen Boo i Lidingö socken afsöndrade lägenheten Clashäll med ett
taxeringsvärde af 4,000 kronor.

Efter ansökning af änkan Andersson beslöt Danderyds skeppslags
tingsrätt den 10 oktober 1904, att kungörelse skulle i allmänna tid-

ningarna införas därom, att arf fallit efter Johan Edvard Andersson; och har, enligt af vederbörande domhafvande utfärdadt intyg, intill den 13 mars 1906 någon arfvinge efter Andersson icke anmält sig.

Nu har i en den 14 april 1906 till finansdepartementet inkommen skrift änkan Andersson, med förmålan att hon befunde sig i bekymmersamma ekonomiska omständigheter, enär den henne tillhöriga lägenheten Clashäll vore så belastad af gäld, att den icke lämnade någon behållen inkomst, i underdånighet anhållit, att den kronan tillkommande rätt till danaarf efter hennes affidne man måtte efterskänkas till förmån för sökanden; och är vid den underdåniga ansökningen fogadt ett af polisuppsyningsmannen E. L. Berggren den 2 april 1906 utfärdadt intyg af innehåll, att förhållandet mellan makarna Andersson alltid varit godt; att sökanden »förutom äganderätt till lägenheten Clashäll, hvilken jämväl vore besvärad med inteckning», veterligen icke hade annat att lefva af än den arbetsförtjänst, som tillfälligtvis kunde erbjudas henne; samt att hon på grund däraf vore i stort behof att få behålla all mannen Anderssons efterlämnade kvarlåtenskap.

Öfver ifrågavarande ansökning har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, därvid öfverlämnats yttrande från kronofogden i orten, hvilken meddelat, att sökanden vore mellan 50 och 60 år gammal, befunde sig i knappa lefnadsomständigheter och uppehölle sig allenast genom tillfälligt arbete, äfvensom att lägenheten Clashäll knappt lämnade den afkastning i hyra, som vore tillräcklig för »skuldräntans» betalande.

För egen del har Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande, i likhet med kronofogden, hemställt om nådigt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, som på grund af nådig remiss jämväl yttrat sig i ärendet, har anført, att, äfven om ofvanberörda, af Danderyds skeppslags tingsrätt beslutade kungörelse, enligt hvad registret till Post- och inrikes tidningar efter nämnda dag gäfve vid handen, icke skulle blifvit i samma tidning införd, de okända arfvingarna efter den affidne likväl med hänsyn till bestämmelsen i 15 kap. 6 § ärfdabalken, däri icke föreskrefves kungörelses utfärdande om arf-fall efter person, som affidit utan kända arfvingar, syntes hafva gått sin arfsrätt förlustiga med utgången af natt och år efter Anderssons den 6 januari 1904 timade död, äfvensom att ämbetet, som först genom mottagandet af den nådiga remissen erhållit kännedom om kronans rätt till danaarf efter den affidne, icke vidtagit åtgärder för detsammas indrifvande.

Beträffande själfva saken har kammaradvokatfiskalsämbetet, under återopande af det utaf polisuppsyningsmannen Berggren utfärdade in-tyget och hvad kronofogden i ärendet anført, tillstyrkt, att nådig proposition måtte i det af sökanden angifna syfte till Riksdagen aflåtas.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit hemställer jag i underdånighet, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf må efterskänkas till förmån för sökanden.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bil. litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
Algot Wahlin.